5

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS, DE DIABETE.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JOSEPHUS HART MYERS, A. M.

AMERICANUS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

Quo plus sunt potae, plus sitiuntur aquae. OVID.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M, DCC, LXXIX.

Viro jure celeberrimo

GULIELMO CULLEN,

Medicinae practicae in Academia Edinensi

Professori, &c. &c.

S. P. D.

JOSEPHUS HART MYERS.

Cum, Vir illustrissime, quanta me benevolentia et urbanitate semper sis prosecutus, qualemque per quadriennium medicinae, scientiae in primis difficili, studenti facem praetuleris, mecum reputo, nullus dubitandi, cuinam hoc opusculum debeam consecrare, locus superesse potest. Non opis est meae, quod non parvo quidem dolori, beneficia quae a te acceperim numerosa pensare. Igitur, quod solum restat, hanc liceat grates persolvendi occasionem arripere, et Deum optimum maximum enixe orare, ut valetudo commodissima nunquam non tibi contingat, ut longum per temporis spatium medicinam tuam, *e rudi indigestaque fere mole laboribus tuis auspicatis in ordinem jam redactam, ornare, obscura ejus et perplexa plenius illustrare, et multa quae illi adhuc desint feliciter supplere pergas.*

VALE.

Dabam Edinburgi,
Idibus Juniis.

Dr. Haskey
with Compts
From the Author —

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE.

HISTORIÆ, causarum, et curationis morborum notitia, nisi semet saepe ostendunt, et omnia indolem eorum spectantia accuratissime notantur, non potest comparari. Si igitur hunc morbum parum clare pleneque exequamur, non nobis vitio verti debet, cum ejus mentionem antiquiores, apud quos rarius apparuerit, vix fecerint, nullumque fere auxilium ab iis possit peti. Multi quidem medici optimae notae, quorum curae plurimi aegroti sunt demandati, nullum ejus exemplum unquam viderunt. Galenus, qui omnibus suis aequalibus palmam praeripuit, se

duo tantum ejus exempla notaſſe refert. Lommio, et Fabricio Hildano, ſemel tantum morbus ſeſe oſtendit. Si ſcriptores antiquiores cum hodiernis contuleris, hos cohortem morborum novam, quae ſeculo noſtro et ſuperiore terris incubuit, et a luxuria omnigena, quae hodie tantopere invaleſcat, vires mortalibus inſigniter convellat, eoſque morbis hactenus parum notis opportuniores efficiat, haud dubie proficiſcitur, depinxiſſe comperies. Non igitur mirandum, nonnullos recentiorum compluria ejus exempla vidiſſe, et memoriae prodidiſſe. Varia ei nomina indiderunt, quae omnia, cum naturam morbi veram minime deſignent, ſilentio praetereunda ducimus.

DEFINITIO MORBI.

"Urinae praeternaturalis, copia immodica, "profuſio, chronica *."

HISTO-

* Cul. Gen. Morb. G. LVIII.

HISTORIA.

Morbus a desiderio urinam reddendi, quod e brevibus intervallis redit, incipit, et quantitas urinae, quae excernitur, praeter consuetudinem magna. Urina non tantum quantitate, sed etiam dotibus, a naturali differt; namque species diversas prae sese fert, sapore et odore admodum varia. Quantitas urinae desideriumque potus ex aequo increscunt, os gradatim magis magisque siccum evadit, et saliva albida, viscida, spumosa; et aegrotus ad eam excernendam admodum proclivis esse videtur. Quod urinae excernitur, id modum in mirandum augetur. Sitis, sub initium modica, pro ratione profluvii, quod ingesta semper excedit, increscit. Quatuor humorum libris sumptis, duodecim urinae librae fuerunt excretae *; et exempla non desunt, ubi quantitas multo major † profusa est. Prout sitis augetur,

* Vide Clinical Reports, anno 1778.

† Vide Medical Observations and Inquiries.

augetur, calor praeter confuetudinem magnus in vifceribus abdominis fentiri incipit. Poteftas urinam retinendi gradatim imminuitur, et doloris fenfus aegrotum eam ex intervallis breviffimis excernere faepe cogit. Urina odorem et faporem fubdulcem habet, et quantitatem materiae faccharinae praebere confuevit. Namque tres librae urinae et dimidia tres uncias facchari et dimidiam * comprehendere funt compertae. Nonnunquam aliqua ex parte opaca eft, et mifturam mellis et aquae dilutiorem reddit. Plerumque tamen omnino pellucida, et fere coloris expers, nihil fedimenti fervata oftendens. Alias, quafi oleum continere videtur, quod fub forma pelliculae ei innatat. Mutationes hujufcemodi faepe incidunt, dum dotes urinae fenfibus percipiendae, ftatufque morbi, nulla ex parte mutantur. Ægrotum cubitum iturum, et mane poftero furgentem, ponderatum pondus, uncias complures adaequans, quamvis aëre in ficco cubiculoque calido decubuit, noctu fibi comparaffe; pondus vero die, etiam per tempus, quo nihil urinae fuit redditum, ei nonnunquam imminutum

* Vide Clinical Reports, anno 1778; Doctor Black's Lectures; Medical Obfervations and Inquiries.

tum esse, experimenta † testantur. Odor saporque dulces urinae ad hunc morbum constituendum non ex toto necessarii esse videntur; etenim non semper adsunt.

Listerus, qui naturam urinae diabete laborantium per quaedam experimenta indagare conatus est, se eam insipidam nonnunquam offendisse memoriae prodit. Et rem ita sese aliquando habere, medicus sagacissimus, quem nostrum viderit seculum, plane ‡ testatur. Cutis fit arida et contracta, et speciem anserinae prae sese fert. Alvus plerumque astricta. Appetentia cibi solidi gradatim minuitur, adeo ut aegrotus, quanquam magna molestia in regione epigastrica, cum sensu quasi esuriei perpetuo, saepe sentitur, alimentum omnigenum tandem fastidiat. Vires ei gradatim convelluntur, et notae debilitatis manifestissimae sese ostendunt. Tumores oedematosi in partibus corporis diversis, ut in femoribus, cruribus, et pedibus, noctem versus potissimum, oriuntur; sed, mane appetente, rursus evanescunt. Si quando aegrotus excretione urinae diu abstineat, aliae partes,

† Vide Clinical Reports, anno 1778.

‡ Vide Cullen's Lectures.

tes, ut lumbi, teſtes, &c. quoque intumeſcunt et tenduntur. Signa nonnunquam aſcitis in quinque ſexve dies continuos apparent, adeo ut aqua in abdomine percuſſo plane fluctuet; deinde gradatim decedere incipiunt, rurſuſque ex intervallis brevibus redeunt, morbum primarium et idiopathicum ne minima quidem ex parte mutantia. Ægrum miſerandum infeſtat ſenſus caloris inteſtinorum gravis et excrucians, cum doloribus qui in regionem lumborum diffunduntur. Volae manuum et pedum frequenter caleſcunt, quae ſigna noctem verſus ingraveſcunt. Nocte prima ſudor non raro prorumpit, qui nonnunquam univerſus et odore ingratus et ſubacidus. Arteriae plerumque non ſaepius, quam octogeſies aut nonageſies, intra minutum agitantur. Caeterum, cum paroxyſmi febriles, febris hecticae proprios referentes, ex intervallis accedant, pulſus eo tempore celeriores et duri evadunt, numerum centum decem centumve viginti attingentes. Corpus ſquallidum et macilentum fit, mens inquieta parumque conſtans, adeo ut nihil poſſit reperiri, quod animum aegroti a moeſtitia poſſit abducere. His ſignis ingraveſcentibus, convulſiones tandem accedunt, et ſingulis momentis graviores evadentes aegrotantem extinguunt.

INCISI-

INCISIONES CADAVERUM.

Cum morbi non possint depelli, nisi sedes eorum effectusque, quos in partes laborantes edant, cognoscantur, cadavera omni fere morbo extinctorum incidere consuerunt anatomici, et non frustra; namque multum lucis naturae morborum hinc saepe fuit offusum. Hoc in diabete quoque non fuit neglectum. Quae autem inter cadavera incidenda se in conspectum dederunt, ea hujuscemodi fuerunt. Renes mulierculae, Petro Pawio teste, quae hoc morbo per aliquot annos laboraverat, praeter consuetudinem flaccidi, colore cinerei, et sanos rubore non adaequantes, reperti sunt. Quinetiam in cadavere viri nobilis aperto, uti Hoffmannus memoriae prodidit, qui diabete diu fuerat colluctatus, se ostenderunt concreta calculosa viis in urinariis inhaerentia, ureter dexter mirum in modum dilatatus. Ren dextri lateris insuper magnitudinem naturali et sana duplo majorem sibi fuerat adeptus. Reliqua quoque abdominis viscera morbida esse comperti sunt incidentes; hepar vero potissimum. Hoc

autem

autem in causa esse videtur, cur Meadius celebris non in renibus, ut plerisque aliis medicis placet, sed in hepate diabetem, sedere contendat. Quomodo vero hepar vitiosum et tumefactum diabetem possit movere, intellectu in primis difficile. In morbis quidem abdominis non paucis hepar quoque laborat. Affectus vero hujus pro sequela vel comite illorum fortuito, non pro causa, plerumque habendus. Haec opinio fundamento parum stabili haud dubie innititur, et argumenta multa, quae ad eam refellendam plane conferrent, facile possent proferri; operam vero in hoc male positum iri putamus. Igitur incisionem potius cadaveris aegroti cujusdam, quem anno superiore, Nosocomio in Regio Edinensi, vir illustris Dr Home, ad sanitatem reducere multa per medicamenta potentissima adhibita frustra conatus est, referemus. Huic interfuimus, et sequentia in conspectum sese dederunt. Renibus patefactis, sinister praeter consuetudinem amplus, et substantia mollis. In duas partes aequales ad lineam horizontalem divisus, nihil fere pelvis, quae ex toto propemodum fuit deleta, ostendit, et nihil amplius potuit videri quam ureter certae substantiae ejus parti adjunctus. Tubuli uriniferi, quam sanitate substante, multo minus

minus evidentes et manifesti fuerunt. Dexter eodem modo incisus speciem magis sanam et naturalem prae sese tulit, et pelvis usitatam magnitudinem habuit. Ureteres non praeter naturam adaucti. Substantia utriusque renis odorem emisit subacidum. Omnes et mesenterii et mesocoli glandulae intumuerant, colore pallidae, substantia modice firmae. Systema mesenterii sanguiferum aliquantum adauctum. Hepar specie sanum et naturale fuit, sed nonnullis in locis colo firmiter adhaesit. Nulla lymphatica in vesica urinaria, quae tunicis praeter consuetudinem valida fuit, potuerunt notari. Reliqua abdominis et thoracis viscera omnes sanitatis notas habuerunt *.

DIAGNOSIS.

Cum signa hujus morbi praecipua, urinae nempe praeternaturalis, copia immodica, profusio, chronica, cum siti plerumque magna, non ei cum ullo

* Vide Clinical Reports, anno 1778.

ullo alio ſint communia; a reliquis vitiis, quae corpus humanum infeſtant, ſatis ſecerni videtur. Unum tantum morbum, viz. enureſin, ſive urinae incontinentiam, memoria tenemus, quem inter et diabetem aliquid ſimilitudinis intercedit. Si vero nobiſcum conſideremus, urinam diabete laborantibus, invitis, non excerni; enureſi, contra, affectis, abſque voluntate, conſtanter fere, profluere, et dotibus ſuis non mutari, ſigna quae unum ab altero morbum diſtinguunt, ſatis manifeſta eſſe fatebimur.

CAUSA PROXIMA.

Quanta obſcuritate et caligine haec implicetur, e ſententiis diverſiſſimis, in quas ſuper ea auctores, rei medicae peritia et ingenii acumine jure nobilitati, conceſſerint, abunde conſtat. Ex hiſce autem complures, quae, judicio noſtro, minus ſint probabiles, prius leviter percurremus, deinde eam, quae proxime ad verum videatur accedere, referemus.

Dolaeus,

Dolaeus, in Encyclopedia sua medica *, causam diabetis proximam ex tota improbabilem profert. "Tubulos," ait ille, "istos per omen-"tum ex fundo stomachi prodeuntes nimis laxa-"tos culpo; per hos enim patentiores ductus "sine mora pergit ad renes, quicquid est potu-"lenti; ad cor enim potus in diabete non potest "deferri, quia impossibile est potum per cor ita "statim transire, et cum sanguine ad renes de-"ferri," &c. Quod vero hanc opinionem Dolaeanam ex toto convellit, est, quod nulli hujuscemodi tubuli ab ullo ex hisce anatomicis, quos nostro contigerit seculo videre, accuratissimis unquam reperti sunt, quanquam plurima, quae antiquiores fugerant, e tenebris eruerunt. Quinetiam non erat, cur negaret, potum in diabete per cor tam subito posse transire, et cum sanguine ad renes deferri, si secum reputasset, quam brevi humores in ventriculum recepti possint absorberi, et sanguinem ingredi, quamque rapide sanguis per cor transeat, et omnia sibi admista in partes corporis remotissimas diffundat. Cujus exemplum in ea urinae excretione liberali, quae liquores spirituosos aliosque sumptos non raro subito excipit, luculentum habemus.

Junckerus

* P. 583, et seq.

Junckerus * autem motum vafculorum renum fecernentium admodum turbatum pro caufa proxima habet, qui, eo judice, ut non folum ferum, fed etiam lympha a pinguedine liquefacta deducta, in tubulos uriniferos magno cum impetu propellatur facit. Motus quidem hujufcemodi forfitan turbatus, fenfilitafve potius renum ipforum, ut poftea oftendetur, nonnullis in exemplis, fed minime in omnibus, fecretionem urinae adauctam movet.

Lifterus †, contra, morbum non in renibus federe, fed ab ardore ventriculi et inteftinorum maximo, qui potionem quamlibet lenem admodum diureticam acremque reddere poteft, proficifci contendit. Haec vero opinio meram theoriam tantum fapit, ut refutationem vix mereatur.

Willifius ‡ vero, et nonnulli alii, morbum a fanguine diffoluto, vel fero lymphae coagulabili et craffamento non rite admifto, oriri opinantur. Caeterum partes, unde fanguis conflatur, nunquam a fe invicem diffociantur, nifi lympha ipfa coagulabilis, quae omnes inter fefe conjungat, et fpiffitudinem

* Confpectu Med. p. 799.

† Exercit. Medic. p. 64.

‡ Oper. Tom. II. p. 90.

ſpiſſitudinem illis juſtam conciliet, ſit diſſoluta. Quod ſi incideret, nihil, judicio noſtro, valeret obſtare, quominus humores e vaſis excernentibus quibuſlibet, ut in morbis ad putredinem multum vergentibus fit, aeque ac renalibus, effunderentur.

Boerhaavius * denique celebris morbum a nimia arteriolarum renum, quae urinam ſecernant, laxitate pendere exiſtimat, et ſimul humores praeter conſuetudinem dilutos ad eum movendum neceſſarios eſſe affirmat. Cauſam quidem priorem diabetem nonnullis in exemplis dare fatemur; nihil vero rationis, cur humores hoc morbo laborantium juſto dilutiores eſſe ſuſpicemur, reddi poſſe putamus. Quae urina excernitur, ea quidem ſaepiſſime pellucida; urina vero hujuſmodi in hyſteria, aliiſque morbis ſpaſmodicis, ſeſe oſtendit, ubi nihil omnino ſubeſt, unde humores nimis tenues eſſe poſſimus concludere. Praeterea, aliis in caſibus, ſpeciem longe diverſam prae ſeſe fert, et non raro ſervata turbida fit, ſerum lacve etiam dilutius referens; quod aliquid ſolito craſſius ei admiſtum eſſe teſtari videtur.

His

* Praelect. Acad. tom. III. p. 174.

His opinionibus quam breviſſime percurſis, et nonnullis aliis, quae minoris momenti eſſe videantur, ſilentio praeteritis, proximum eſt, ut Culleni celeberrimi propriam, qua diſcipulos ſuos per aliquot annos antequam diſſertatiuncula Dobſonia, ſuper hoc morbo, in obſervationibus medicis Londinenſibus in lucem fuit edita, conſtanter erudiendos curavit, referre aggrediamur.

Cauſa autem diabetis proxima, ut viro illuſtriſſimo placet, triplex eſt.

1. Curſus ſanguinis nimius ad renes factus.

2. Laxitas vaſorum renum ſecernentium praeternaturalis.

3. Quidam ſanguinis ſtatus, qui eum ad nimis copioſe tranſeundum per renes proclivem reddit.

Cauſa prima in diabete hyſterico, uti appellatur, ſubeſſe videtur; ſed hunc non pro diabete juſto, pro ſigno vero tantum alius morbi, habemus. Altera in diabete juſto chronico adeſſe poteſt; et inciſiones revera nonnullorum, qui diabete diu colluctati fato tandem conceſſerunt, laxitatem renum praeternaturalem in conſpectum dederunt. Utrum vero equidem haec laxitas poſt mortem ſeſe oſtendens ſecretionem urinae adauctam

tam fecerit, vel impetus humorum nimii ad renes facti, et saepius reiterati, effectus fuerit, judicatu difficile. Et nullae, quantum noverimus, diabetis historiae in monumentis medicinae reperiundae sunt, quae hanc difficultatem tollere, nobisve suadere possunt, ut laxitatem vasorum renum praeter naturam morbi causam unquam fuisse credamus. Tertia autem diabetis causa, quam tradidimus, magis manifesta et evidens. Conditio sanguinis, quae eum ad transeundum per renes, quantitate praeter consuetudinem magna, proclivem efficit, duplex esse potest. 1. Quantitas tantum humoris aquosi in sanguinem devecti solito major. Ita quantitatem liquoris aquosi inusitatam epotam diabetem, qui in tempus maneat, facere notamus; qui tamen non pro morbo, sed secretione ad systema levandum omnino necessaria, habendus. Caeterum, quantitas humoris aquosi insolita vasa sanguifera alia ratione, quam mera potione, ingredi potest; pars aquae etenim, quae aëri omnibus, quotquot sint, circumdato constanter inest, per vascula cutis lymphatica absorbetur. Absorptionem autem hujuscemodi revera pergere, compluria experimenta plane testantur; corpus enim, nulla materia sensibus nostris percipienda in id invecta, pondere augeri

augeri consuevit. E tali ponderis auctu absorptionem, quae sensus fugiat, fieri, et e pondere corporeo eundem in modum imminuto perspirationem insensibilem pergere, concludimus. In multis diabetis exemplis quantitas urinae, dato tempore excretae, potionem cibumque eodem tempore sumptum non tantum magnopere excessit, sed tanta fuit, quanta partem humorum, qui vulgo corpore soleant contineri, majorem exhausisset, nisi detrimentum, quod cepissent, idem per spatium more insolito natura pensasset, quod aliter, quam absorptione cutanea, fieri ponere non possumus. 2. Altera massae sanguineae conditio, partem ejus serosam, ad nimis copiose per renes transeundem accommodatam reddens, est status seri praeter naturam salinus. Salina in corpus quantitate praeter consuetudinem magna invecta per renes transire, et urinae secretionem augere, solere non raro notamus. Quaecunque causae igitur statum seri sanguinis praeter morem salinum facere possunt, eaedem diabetem quoque movebunt. Compluria exempla sunt, ubi status sanguinis praeter consuetudinem salinus sese ostendit; sed, quantum nonnulla eorum spectat, nunquam, quod noverimus, diabetem fecerunt. Et unicum hujuscemodi, quod habemus,

mus, exemplum eſt, ubi materia ſaccharina in maſſa ſanguinis nimis abundat. Experimenta quidem ſaporem ſeri ſanguinei dulcem eſſe, aut materiam ſaccharinam ei ineſſe, nondum demonſtrarunt. Caeterum, cum nonnulla experimenta nupera quantitatem materiae ſaccharinae largam una cum urina in diabete excerni oſtenderint, vix ambigere poſſumus, quin materia hujuſmodi in ſanguine quoque exiſtat, profluviumque urinae immodicum faciat. Hoc vero longius proſequi, et quo modo haec materia ſaccharina quantitate adeo inuſitata, gignatur, exponere difficillimum eſſe comperimur, vixque conari audemus. Alimenta vegetabilia non parum materiae ſaccharinae conſtanter ſuppeditare, quae in lacte foemineo, quod ex alimentis recentibus, et potiſſimum vegetabilibus, extrahi videtur, ſeſe revera oſtendit, dici poteſt. Cum vero lac hoc modo formatum, et materia, quam comprehendat, ſaccharina in maſſa ſanguinis, poſt alimenta ſumpta, non diu ſeſe oſtendant, materiae ſaccharinae generationem unum tantummodo, in proceſſu ſanguificationis, ſi ita loqui liceat, animali gradum eſſe, alterumque non deeſſe, quo lac et materia ſaccharina prorſus mutentur, et in eum humorem ex toto alcaleſcentem, qualem animalium ſanguinem

esse plerumque comperimus, vertantur, non opinari non possumus. Si vero hic gradus processus animalis posterior minus perfectus evadat, et consilio supra posito nequeat inservire, materia saccharina ex alimentis extracta mutationis expers manere, in massa sanguinis accumulari, et in secretione urinae apparere potest, diabetem, ut supra comprehensum, movens. Hoc vero, ut conjecturam tantum probabilem, examini eruditorum ulteriori subjiciendam, proferimus.

CAUSÆ REMOTÆ.

Has in tres classes, uti tribus causis proximis supra positis melius accommodarentur, in eas, nempe, quae cursum humorum ad renes nimium faciunt, quae vasa renalia nimis relaxant, quaeque serum ad effluendum e renibus nimis proclive reddunt, dividendas quondam putavimus. Cum vero nobiscum reputassemus, plerasque causarum, quae spasmum superficiei corporeae inferunt, et impetum igitur humorum ad renes adaugent, vim quoque debilitantem, ut e febribus rite consideratis abunde patet, habere, et idcirco non

tantum

tantum per ſe, ſed etiam per profluvium urinae immodicum, quod faciunt, renes praeter conſuetudinem laxos efficere, et eas, quae hoc potiſſimum praeſtare putentur, renes non poſſe debilitare, quin vires quoque ſyſtemati univerſo aliqua ex parte convellant, poteſtates aſſimilantes imminuant, et igitur materiam ſaccharinam in maſſa ſanguinis, uti ſupra fuit expoſitum, nimis copioſam progenerent, rationem nullius ordinis ſingularis, cum omnes effectus potius conjunctos quam ſeparatos edant, habendam eſſe ducimus. Sequentes autem praecipuae eſſe videntur:

1. *Irritatio, ſpaſmuſque igitur forſitan, quibuſdam in morbis ſpaſmodicis, renibus illatus.*—Exemplum hujuſmodi manifeſtum nobis praebet hyſteria. Cum hic morbus a motibus canalis alimentarii, quem inter et renes conſenſus evidentiſſimus intercedit, ſpaſmodico-convulſivis plane proficiſcatur, hi quoque irritentur neceſſe eſt. Irritatio autem actionem vaſculorum renis ſecernentium adauctam movebit, quae, ut copia urinae praeter conſuetudinem magna profundatur, facillime faciet. Et cum nihil irritatione ad ſpaſmum cuilibet parti inferendum ſit accommodatius, vaſcula ſecernentia eo forſitan aliqua ex parte conſtringentur; et nihil igitur parumve mucilaginis

laginis urinae propriae descendere patientur; unde id urinae, quod excernitur, limpidum evadet, nihil, uti conjicimus, vel dulcedinis vel materiae saccharinae supra comprehensae, habens. Diabetes vero, qui in hysteria sese ostendit, tantum symptomaticus est; et idcirco ab incepto nostro, qui de idiopathico fere solo agere decrevimus, magna ex parte alienus. Quinetiam diabetes symptomaticus in febribus, potissimum finem versus, nonnunquam accedit, et igitur forsitan non tantum ab irritatione, quantum a debilitate, uti Boerhaavio et Swietenio * placere videtur, per febris durationem renibus illata promanat.

2. *Liquores quilibet nimis liberaliter sumpti.*— Si quando systema immodica horum quantitate repleatur, natura semet excretione urinae praeter consuetudinem magna levare conabitur. Impetus autem humorum ad renes factus, et saepe reiteratus, vascula iis secernentia nimis distendet, et ita non parum debilitabit, unde cursui invetarescenti in posterum difficillime obsistetur. Qui igitur in usu liquorum diluentium nimio perstabit, is diabete haud dubie periclitabitur. Exemplum autem hujus clarum in iis, qui in infuso theae, vino, aliisque liquoribus spirituosis, immo cerevisia tenuiore, dulciter et fere constanter sorbillandis

* Vid. Van Swiet. com. sect. 661.

dis tempus consumunt, sese ostendit; homines enim hujusce farinae in diabetem incidere consueerunt. In aurigis saepius, quam in aliis, dicitur morbus accedere. Hoc duplicem ob rationem accidere potest; namque potationi in primis dediti sunt, et agitatio fere perpetua, cui viscera eorum abdominalia inter equitandum objiciuntur, cursum humorum ad inferiora corporis, et ad renes in reliquis, facit.

3. *Frigus corpori admotum.*—Si hoc modice applicetur, vix impetum humorum ad renes facere valere videtur; namque id brevi subsequuntur rubor, calor, omnesque aliae renisus systematis excitati notae. Igitur, hoc in exemplo, vim stimulantem, non sedantem, habet, et cursum sanguinis cutem potius quam renes versus facit. Si vero, contra, corpori summo adeo liberaliter diuque admoveatur, ut nullus applicationem ejus renisus subsequatur, vim plane sedantem habet, molem totius corporis vascula cutanea constringendo imminuit, et humores ad renes, inter quos et cutem manifestus interest consensus, copiosius solito devehit. Frigus autem effectus hujusmodi edere hinc abunde constat, quod sub dio, potissimum si aër solito frigidior ad corpora adspiret, quam domi et in cubiculo calido sedentes, urinam

nam multo liberalius excernere ſolemus. Quo liberior et copioſior, contra, e. g. inter ſaltandum, perſpiratio eſt, eo parcius rariuſque ſemper urina redditur. Ex his igitur et ſimilibus facile poteſt cogi, frigus intenſum et diuturnum corpori applicatum diabetem poſſe movere.

4. *Venus immodica.*—Cum coitus nimis frequens corpus plane ſolvat, ſyſtema nervoſum debile et irritabile reddat, curſumque humorum ad partes genitales, et igitur ad renes quoque, qui non longe ab illis diſſiti ſunt, ſemperque vitiis, quibus illae laborent, per ſympathiam quandam, explicatu quidem difficillimam, magis minuſve afficiuntur, evidentem faciat, non eſt cur miremur, venerem immodicam ab omnibus fere auctoribus cauſis, quae moveant diabetem, fuiſſe annumeratam.

5. *Diuretica nimis acria.*—Omnia hoc genus medicamenta impetum humorum ad renes faciunt, et excretionem urinae adaugent. Hoc autem aliter, quam vaſcula renalia ſecernentia ſtimulando, actionemque igitur illis intendendo, facere nequeunt. Itaque, ſi diutius juſto adhibeantur, vaſa, quae urinam ſecernunt, actione adaucta continua debilitabuntur, tonumque ſuum amittent. Namque vaſa ſanguifera e fibris muſ-

cularibus

cularibus magna ex parte compofita, in morem mufculorum, exercitatione modica firmantur, immodica relaxantur. Nihil autem obftat, quominus diabetes a tono horum amiffo proficifcatur.

6. *Evacuationes immodicae.*—Si in febribus intermittentibus, ex. gr. aliifve morbis acutis, fanguis nimis liberaliter, nulla aetatis, virium aegrotantis, indolis febris epidemice graffantis, tempeftatifve anni ratione habita, detrahatur, vel alvus faepius violentiufque jufto moveatur, vires et fyftemati univerfo et renibus convellentur, adeo ut diabetes a fecernentibus horum relaxatis facile forfitan poffit oriri. Evacuationes ferofae nimiae et inveteratae idem praeftare dicuntur.

7. *Defatigatio.*—Omnes mufculi corporis humani, fi intra certos limites exerceantur, inde firmitatem fibi majorem adipifcuntur. Si vero exercitatio ultra hofce adhibeatur, tantum abfunt, ut validiores, ut, contra, debiles, irritabiles, relaxati, actionique parum apti evadant. Igitur, fi corpus labore, ambulatione, curfu, equitatione, &c. quae modica quidem curfum humorum a partibus internis in fuperficiem avertunt, nimis diu adhibitis, magnopere defatigatur, haud dubie

ob

ob debilitatem et corpori univerſo et renibus illatam, diabeti opportunius efficitur. Chirurgum celebrem, qui artem ſuam in agro Suffolcienſi exercuit, et poſtea hac in academia ad ſummos medicinae honores evectus eſt, probé novi, qui, ob magnum aegrotantium numerum ſuae curae commiſſum, equitationem diurnam et nocturnam fere continuam adhibere coactus, in hunc morbum incidit. Vir ſagax vero, quanti momenti eſſet *principiis obſtare* experientia doctus, ad medicamenta idonea protinus confugit, et per corticem Peruvianum, ſerumque aluminoſum potiſſimum, quam maxime liberaliter adhibita, ſemetipſum ad ſanitatem brevi reduxit. Quod notabile fuit, ſiquando, licet valetudine commodiſſima, quantum ad alia attineret, frueretur, ſemet incautus poſtea defatigaret, ſigna morbi ſe rurſus oſtendere coeperunt, et iiſdem remediis ſemper ex toto ſublata ſunt.

8. *Metus.*—Hic, ut neminem latet, ſpaſmum ſuperficiei corporis inferre conſuevit, ut faciei reliquarumque eorum, quibus incutitur, partium pallor evidenter teſtatur. Igitur curſum humorum ad renes faciendo, excretionem urinae adauctam movere poteſt; rarius vero adeo diu agere videtur, ut diabetem, qui multum ſpatii

habebit,

habebit, poſſit creare. Hae ſunt praecipuae cauſae, quarum ab auctoribus mentio fuit facta. Caeterum morbus abſque ulla cauſa manifeſta frequenter invadit.

NONNULLORUM E SIGNIS EXPLICATIO.

Cum ſigna hujus morbi numeroſiſſima ſint, nec fines, quibus diſſertatiuncula hujuſmodi circumſcribatur oportet, nec tempus patiuntur, ut omnia exponere aggrediamur. Unde vero ſequentia, quae quidem praecipua eſſe videantur, ſitis, nempe, calor inteſtinorum gravis, odor ſudoris ſubacidus, quantitas urinae excretae magna, dotes ejus praeternaturales, tumores partium inferiorum hydropici corpuſque emaciatum pendeant, oſtendere pro virili conabimur.

1. *Sitis.*—Si una ſecretio adaugeatur, omnes reliquae, ut neminem rei medicae phyſiologicaeque peritum fugit, pro rata ratione imminui conſuerunt. Pleraſque autem cauſarum, quae dia-

betem excitent, tales esse jam vidimus, quales impetum humorum praeter consuetudinem magnum ad renes faciunt. Igitur minime mirandum, vascula oris et faucium secernentia nihil fere humoris, quod secernant, habere, et succo sibi proprio magna ex parte privari, et sitim ex hac causa oriri, quae cursui humorum ad renes facto pro rata ratione semper respondet, et pro gravitate morbi increscit. Exemplum idem genus in hydrope, ubi, ob humores serosos ad telam cellulosam, vel aliqua e cavis corporeis, justo copiosius devectos, os faucesque semper arescunt; et in pneumonia, ubi humores in cavum thoracis effusi, et empyema facientes, sputum repente supprimunt, manifestum habemus. Quinetiam hanc doctrinam ulterius firmat, quod, cum phlegmasia ab uno ad alium locum transfertur, incidere solet. Cursus sanguinis a parte laborante ad aliam, ob stimulum forsitan huic admotum, majoremve vasorum laxitatem, sanguinem hic congeri patientem, factus, locum prius affectum protinus levat, tumorem, tensionem, dolorem, et omnia signa inflammationis propria, tollens.

2. *Calor intestinorum gravis.*—Hic ab eadem omnino causa proficisci videtur; namque cursus humorum

humorum renes verſus factus parum ſucci vaſis vel faucium vel canalis alimentarii exhalantibus ſecernendum relinquit, et igitur eandem ſiccitatem ab ore ad anum uſque diffundit. Quod ſitis in faucibus, calor in inteſtinis appellatur.

3. *Odor ſudoris ſubacidus.*—Quae urina in diabete excernitur, ea haud dubie talis eſt, qualis fermentationem omnigenam, vinoſam, acetoſam, et putridam, poteſt ſubire *. Nec hoc mirandum, cum quantitatem materiae ſaccharinae magnam contineat, quam ad fermentationem omnes norunt eſſe proclivem. Igitur, ſi haec materia urinae admiſta extra corpus fermentationi omnigenae ſit opportuna, nihil obſtare videtur, quominus intra idem quoque, ſi, ob vires aſſimilantes debilitatas, in alimentum corpori debitum ſpatio ſolito non convertatur, vinoſam ſaltem, vita tuta et conſervata, ſubeat, et ſudorem odore ſubacido impertiatur. A nonnullis forſitan fermentationem hujuſmodi intra corpus pergere poſſe negabitur. Caeterum et motam et bene provectam eſſe teſtari videtur odor ſubacidus, quem tota renalis ſubſtantia cadaveris diabetici,

* Vide Medical Obſervations and Inquiries.

betici, quod nosocomio in regio anno superiore fuit incisum, evidenter emisit. Si vero hoc modo ratiocinari nobis non liceat, in sententiam quorundam, qui signum ratione sequente exponunt, concedemus. Qui sudor prorumpit, is e chylo perperam assimilato conficitur, nihilque fermentationis adhuc subiit. In superficie vero corporis per vestimenta cohibitus, et calori ibi semper offendendo objectus, prius vinosa, deinde acetosa, fermentatione afficitur, hoc modo odorem subacidum progenerans, adeo ut fermentatio excretionem, non excretio fermentationem, subsequatur.

4. *Quantitas urinae excretae magna.*—Hanc aliunde, quam ab humorum colliquatione, cum ingesta tantum excedat, non posse proficisci multi sunt opinati. Caeterum ab hac causa nequit oriri; namque urina aegroti diabete laborantis calori, qui ut ebulliat facit, objecta minime cogitur *, quod nihil lymphae coagulabilis ei admissum esse testatur. Si vero lympha coagulabilis, quae reliquas sanguinis partes inter sese conjungit, et ne e vasis elabantur cavet, nulla ex parte soluta

* Vide Medical Observations and Inquiries.

ſoluta ſit, ſanguis haud dubie nihil colliquationis ſubiit. Cum autem magna urinae quantitas, quae ſoleat excerni, non a ſanguine liquefacto profluat, haud aliunde quam ab abſorptione cutanea ſuam originem poteſt deducere. Corpus ſaepe, nullo cibo potuve ingeſto, non parum ponderis ſibi acquirit, quod nequit exponi, niſi vaſcula cutis lymphatica, quae ibi oſtiis patulis ubique hiant, quorumque vis abſorbens hoc in morbo forſitan, ob impetum humorum ad interiora factum, multum augetur, humorem ab aëre ei circumdato attrahere ponas. Aërem autem humore ſemper liberaliter eſſe inſtructum, teſtantur magnae aquae quantitates, quas acida nonnulla ſaleſque alkalini ei quam ſicciſſimo objecti attrahere conſuerunt.

5. *Dotes ejus praeternaturales.*—Harum autem praecipuae ſunt dulcedo et magna materiae ſaccharinae quantitas. Prior, nonnullis in exemplis, uti Cullenus celeberrimus teſtatur, deeſt. Cum hoc incidit, vis concoctrix et poteſtates aſſimilantes non plurimum videntur imminui; et igitur cibus, qui ſumitur, in alimentum idoneum convertitur, et non cum urina, quae, quanquam quantitate adaucta, ſales ſibi proprios, concoctionis

nis fere absolutae propaginem, reliquasque dotes naturales retinet, sub forma materiae saccharinae excernitur. Quandocunque vero dulcedo, quod quidem plerumque accidit, urinae inest, a nulla alia causa, quam a materia quam lotium contineat saccharina, potest proficisci. Igitur proximum est, ut unde haec oriatur reperire conemur. Magnam materiae saccharinae autem quantitatem vegetabilibus inesse, docet fermentatio eorum vegetativa cohibita. Non parvam ejusdem copiam ex iis pro cibo sumptis, et concoctioni objectis intra corpus quoque posse extrahi demonstrare videntur saccharum e lacte foemineo paratum †, serumque diabete laborantium subdulce repertum ‡. Haec vero materia in iis, qui diabete colluctantur, non longe, ut sanitate substante solet, ultra naturam chyli, quamvis aliquantum tamen progreditur, nec, ob vires concoctrices et assimilantes magnopere debilitatas et infractas, in alimentum ad detrimenta, quae corpus singulis diebus capiat, pensanda rite accommodatum mutatur, sed una cum urina descendit, signumque, quod exponimus, movet.

6.

† Vide Doctoris Young Dissertationem Inauguralem.

‡ Vide Medical Observations and Inquiries.

6. *Tumores partium inferiorum hydropici, corpusque emaciatum.*—Tumores autem hydropici ab ea corporis debilitate universa, quae in hoc morbo plane subest, et ut vascula exhalantia nimiam humoris serosi quantitatem effundant, haud dubie facit, manifeste proficiscuntur. In partibus inferioribus sese potissimum ostendunt, quod humores ibi contra gravitatem suam ascendant necesse est. Quod vero rem ita sese habere testatur, est, quod tumores, cum positura corporis per noctem horizontalis difficilem humorum ascensum sustulit, mane multum imminuuntur, vel ex toto evanescunt, et, corpore erecto, rursus apparere incipiunt. Quantum ad corpus emaciatum attinet, hoc signum nullius explicationis indigere videtur, cum materiam saccharinam, quae natura ad corpus alendum destinatur, ob vires concoctrices depravatas, una cum urina transire habeatur compertum. Hoc haud dubie corpus macilentum reddit, vires ei mirum in modum convellit, eamque, quae debilitatem nunquam non subsequitur, irritabilitatem movet, unde febris hectica, quae, diabete finem versus appropinquante, accedit, videtur proficisci.

EVENTUS

EVENTUS MORBI.

Hic quidem nonnunquam fauſtus eſt, ſi morbo venienti per remedia efficaciſſima liberaliter adhibita occurratur. Si vero diabetes inveteravit, nullis medicamentis parere, aegrotumque tandem extinguere conſuevit. Si coitum immodicum febreſve excipiat, vel ſenes et bibaces invadat, quam plurimum periculi habet.

RATIO MEDENDI.

Conſilia autem hunc morbum depellendi duo eſſe videntur :

I. Impetum humorum renes verſus factum tollere.

II. Univerſum ſyſtema, cum morbus non a vitio renum tantum, ſed totius corporis, plane videatur oriri, omni ratione firmare.

I.

I. *Impetum humorum renes verſus factum tol-
ɛre.*—Remedia autem, quae huic conſilio accom-
ıodantur, ſunt ſequentia.

1. *Exercitatio.*—Vires aegroto plerumque a-
eo convulſae ſunt, ut exercitationem corpoream
equeat adhibere, quin brevi admodum fatige-
ır, quod circuitum ſanguinis minus vividum
ɛddit, et igitur tantum abeſt, ut curſum humo-
ım ad ſuperficiem faciat, et perſpirationem pro-
ıoveat, ut, contra, ſpiracula cutis occludat, ef-
ɛctuſque ex toto contrarios edat. Igitur ad
eſtationem decurrendum. Hanc diu, cum non
iribus ſuis ſed alienis promoveatur, citra de-
ıtigationem adhibere poteſt aegrotus, et optimos
ɡitur multoque magis continuos ab ea fructus
ercipere. Hujus autem optima ſpecies videtur
ſſe equitatio, quae non tantum curſum humo-
ım cutem verſus facit, igiturque perſpiratio-
em liberalem, ut experimenta Sanctoriana
ɛſtantur, movet, impetum renes verſus fac-
ım hoc modo imminuens, ſed animum demiſ-
ım quoque erigit, ſolidis ſimplicibus elaterem,
bris motricibus tonum et univerſo corpori ro-
ur vigoremque, concilians. Quinetiam, in rheda
ırruve vehere idem fere praeſtare ſolet, et illis,

E quibus

quibus vires adeo imminutae ſunt, ut equo facile nequeant inſidere, magis convenit. Navigatio, denique, cujus periculum hoc in morbo non ſaepe adhuc factum eſſe videtur, utpote quae diem noctemque poſſit continuari, non minus forſitan, quam aliae exercitationis ſpecies modo poſitae, in morbum perſpirationem aequabilem excitando poſſet.

2. *Frictio.*—Haec pro ſpecie exercitationis poteſt haberi, et haud dubie eodem modo, quamvis minus univerſe, agit, curſum humorum ad ſuperficiem faciens, partibuſque, quibus applicetur, vigorem comparans. Igitur ad impetum ſanguinis renes verſus factum compeſcendum quam optime accommodari videtur; et hoc commodi habet, quod omni tempeſtate, ſive coelum ſudum et ſerenum, ſive nubibus obductum ſit, cum ad alia exercitationis genera nequit decurri, poteſt adhiberi. Hoc autem, quod ad omnes exercitationis ſpecies ex aequo attinet, memoria ſemper tenendum, quod a lenioribus, ſi corpus ſit debile, ſemper incipiendum, et ad vehementiores lente et gradatim tranſeundum, quodque in illis adhiberi inceptis, abſque ulla intermiſſione, perſtandum. Hoc enim neglecto, quod utiliſſimum fuiſſet, id ſaepe ex toto inutile evadit.

3

3. *Balneum tepidum.*—Hoc, propter vim suam
relaxantem, qua id praeditum esse omnes fatentur,
ad cutem aridam et astrictam emolliendam, et id-
circo ad cursum a renibus exteriora versus faci-
endum, in primis videtur accommodari. Igitur
ad hoc, quandocunque constrictio cutis sese osten-
dit, confugi debet. Exempla, ubi in auxilium
morbi promptissimum fuit, non desunt. Unum,
idque insigne, memoriae in praelectionibus suis
prodendum curavit celeberrimus Cullenus. Æ-
groto, cui cutis et aridissima et frigidissima fuit,
ut semetipsum in tepidam quotidie demergeret,
suasit. Quod speravit, evenit; namque mollities
calorque pristina cuti redierunt, profluvium uri-
nae imminutum est, et aegrotus ad sanitatem ex
toto tandem reductus est.

4. *Regio calida.*—Ad plagam calidiorem migra-
re, cute arida et astricta, saepe in morbum non
parum potest; hic enim perspiratio, ob majorem
solidorum laxitatem, multo magis, quam alibi,
copiosa et liberalis. Si vero in hanc medendi
viam procedatur, in regione ad austrum vergen-
te per totum vitae forsitan decursum manendum,
aut saltem, morbo depulso, ad terram, quae ad
septemtriones spectat, tarde et gradatim, ne mor-
bus fiat recidivus, redeundum.

5.

5. *Diaphoretica.*—Haec in ufu communi fuerunt, et ea quidem depoftulare videtur fummi corporis ficcitas. Circuitum fanguinis in fuperficie diabete laborantibus non parum impediri neminem latet. Hinc cogi poteft, renes totumque fyftema internum admodum levatum iri, fi curfus humorum ad fuperficiem poffet fieri. Nonnulli fuadent, ut ad diaphoretica potentiffima, pulverem nempe Doveri, &c. confugiatur. Si vero meminerimus, quantus totius fyftematis nifus fudationem praecedat, quantaque debilitas eam faepe fubfequatur, iis haud dubie abftinere, et ad leniora tantum, quae circuitum liberum faciant, et madorem cutis modicum excitent, decurrere tutius effe judicabimus. Nihil autem confilio hujufmodi forfitan melius accommodatur, quam veftimenta e panno laneo confecta proxime cutem gerere.

6. *Emetica.*—Haec eofdem effectus, ac diaphoretica, editura effe putares. Caeterum, quanquam curfum humorum ad fuperficiem faciendo prodeffe poffunt, aliquid periculi ab actione eorum violenta, fyftemate adeo debilitato, metuendum. Infuper, actionem eorum promovendi caufa plus liquoris, quam hoc in morbo convenit, in

in ventriculum ingerere neceffarium. Praeterea, emetica, quae fluxum urinae augere dicuntur, hoc non aliter, quam per diluentia, una cum iis adhibita, praeftare videntur. Igitur plurimi, utrum necne profint, dubitare confuerunt. Exemplum vero aegroti memoriae traditum eft, qui vomitione adeo gravi, ut mortem ei intentaret, correptus eft, quique nihilominus e diabete ex toto brevi convaluit. Hoc quidem fuadere videtur, ut periculum eorum fiat; fed potiffimum fub initium funt adhibenda.

II. Univerfum fyftema, cum morbus non a vitio renum tantum, fed totius corporis, plane videatur oriri, omni ratione firmare.

Quae remedia huic confilio accommodantur, ea funt,

1. *Aftringentia.*—Haec in folida fimplicia agunt, tonumque illis particulas, unde conflentur, ad fe invicem propius accedere cogendo conciliant. Non parum auxilii, cum evacuationes ex aliis organis fecernentibus morbidas faepe compefcant, hoc in morbo promittere videntur. Caeterum renes, reliquum fyftema roborando, tantum firmant; ea enim nunquam dari notiffimum eft, quin effectus fuos in totum corpus diffundant. Igitur hoc in morbo, qui minime renum proprius,

ſed ſyſtematis univerſi communis, eſſe videtur, in primis neceſſaria ſunt. Eorum autem praecipua ſunt acidum vitriolicum, aqua calcis, aqua Bathonienſis et Briſtolienſis, rhabarbarum, uti nonnullis placet, et alumen. Horum omnium periculum fieri poteſt; ſed palmam reliquis praeripit alumen. Vel ſubſtantia, vel ſub forma ſeri aluminoſi, adhiberi poteſt. Nunquam vero oblivifceris, hoc et reliqua aſtringentia parum prodeſſe ſolere, niſi liberaliter aſſumantur, et in uſu eorum ſatis diu perſtetur.

2. *Tonica.*—Plurima horum hoc in vitio fuerunt adhibita. Eodem modo, quo aſtringentia, agunt. Non tantum renes, ſed canalem alimentarium, totumque ſyſtema, corroborant. Igitur nihil illis contra ſigna hujus morbi praecipua, concoctionem depravatam nempe, vireſque aſſimilantes debilitatas, efficacius facile reperies. In modum autem aſtringentium quam maxime liberaliter ſunt adhibenda, alioquin parum proderunt. Praecipua ex hiſce ſunt cortex Peruvianus, praeparata e ferro, amara, balneum frigidum, exercitatio, quam remediis curſum humorum ad ſuperficiem facientibus ſupra annumeravimus.

3. *Stimulantia.*—Haec, vaſa languida et debilia excitando, tonum forſitan illis, et igitur univerſo corpori, aliqua ex parte conciliabunt. His haud dubie accenſenda eſt tinctura cantharidum. Ad uſum hujus ſucceſſu cum proſperrimo, ut ille teſtatur, in noſocomio Middleſexiae ſaepe decucurrit vir celebris Dr Briſben. Apud Scotos majore etiam quantitate fuit adhibita; ſed votis adhibentium nequaquam ex aequo reſpondit.

REMEDIA ANOMALA.

Conſilio viſciditatem maſſae humorum univerſae majorem comparandi alii ad inſpiſſantia vegetabilia, ut gummi Arabicum, althaeam, &c. alii ad animalia, ut cornu cervinum, ichthyocollam, oſtreas, &c. confugerunt. Haud dubie innocua ſunt, et, abſque ullo periculo, poſſunt tentari. A nemine tamen, cui fidem habere potuimus, ea, quanquam liberaliter adhibita, unquam profuiſſe accepimus. Opium per ſe, et aſtringentibus tonicisque

nicisque adjunctum, fuit datum. Nihil aliud vero quam signa in tempus breve levat, et diu adhibitum tonum universo corpori perdendo magnopere nocet.

Quinetiam regioni lumborum frigida, emplastraque defensiva, uti appellantur, fuerunt applicata. Eidem quoque circumdata sunt cingula. Hanc medendi viam multum commodi secum adducere putavit vir celebris Whyttius. Alii vero, qui ejusdem periculum fecerunt, se spes ex toto inanes fovisse confitentur. Quantum ad nos attinet, quomodo, nisi partes quibus admoveantur sustentando, possint prodesse, haudquaquam videmus.

Curatio denique hujus morbi magna obscuritate adhuc involvi videtur. Igitur locum remedia multa potentissima, quae nondum in usu, saltem communi, fuerunt, qualia sunt, metallica tonica, ut cuprum ammoniacale, calx zinci, vitriolum, &c. medicamenta nervosa, uti nominantur, ut moschus, &c. tentandi praebet. Quantum vero haec in morbum possent, dictu in primis difficile foret.

Cum aegrotus ad sanitatem nequit reduci, signa omni ratione levare conandum. Hoc potissimum

mum praeſtant tabi corporis alvique duritiei occurrere, et ſitim ſedare. Primo conſilio accommodantur alimenta adipoſa, quae, uti experimenta accuratiſſima teſtantur, admodum nutriunt; alteri oleum ricini, et, ſi alvum aſtrictam nequeat ſolvere, tinctura jalapii ei adjuncta; tertio aurantia, tamarindi, &c. et, his ſitim extinguere non valentibus, diluentia quam maxime parce raroque adhibita.

Hoc modo opuſculum noſtrum ad finem perduximus. Si quid vero ei laudabile inſit, id Culleno celeberrimo, cujus veſtigiis ubique inſiſtere ſumus conati, ex toto fere referendum eſſe fatemur.

Tantum ſupereſt, ut gratias viro illuſtri Thomae Moffat, M. D. maximas habeam, qui mihi, ab ineunte uſque aetate, omnibus in rebus, quantum in ſe fuit, amicus certus fideliſque ſemper conſuluit.

Abſit, denique, ut Patris optimi obliviſcar. Cum vero beneficia, quae in me curaverit conferenda, plura multoque majora ſint, quam ut verbis facile poſſint depingi, ea ſilentio potius praetereunda, quam ingenii culpa deterenda puto.

FINIS.

Dr. Haskey

from

his very humble servt.

The Author